

Masanet de Cabrenys. 10 Agost 1968.

Estimat germà: Espero aviat rebre una carta meua escrita dos dies després de parlar-te per telèfon la primera vegada. Qui mit va arribar Arturo de Barcelona amb la teua carta. Estaba jo tan hastada (dona tan lluny tot es veu més complicat) que Arturo i Sofia vanen decidir venir a veurem i mandiar aquest moti: però bé. Van decidir que seria més prudent telefonar primer, doncs ja havien passat uns dies desde la teua carta i potser ~~no~~ ja se sabia amb més detall el cas de Renée. Efectivament amb el parlar tu, van s'ha fet el càncer de can estavel. Naturalment Renée en te per blanc, però a Bruys (Marr. crec) que tot es pot arreglar millor, doncs si Renée s'interna al Hospital estaria cuidada i tu després que estiguis refet, les teves ocupacions diaries i els amics et donaran consell i consorci.

Lo que dius de Jaume es incomprensible. Crec que aprofitan aqueste gran despeses que tenim de fer, tenis ocasió de tancar-li

la caiga, i ferli una parlada ben seriosa. Quina ll'astúcia
que jo no pugui dirli tot lo que tinc al pap. Cuidat.
procuna que el metge et doni un tranquilitzan del sistema
nerviós per a poder descansar i pendret amb calma els nervis
que suposo tindrà. Beneé. Dono el teu treball no pot interrom-
pres; no ho dic bé, vull dir els teus pensaments filosòfics.

Quina ll'astúcia no poder estar al teu costat, dono es lo
que amia desitjat mes.

Una ben forta abraçada

Donercc!